

**РОЛЬ МОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧА МЕДИЧНОГО ВУЗУ
В ОРГАНІЗАЦІЇ УЧБОВОГО ПРОЦЕСУ
В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ**

Іван Ромаш

Івано-Франківський національний медичний університет
м. Івано-Франківськ, Україна

Пандемія Covid-19 сколихнула освітній сектор, і, ймовірно, отримає резонанс у всьому секторі освіти в цілому. Сучасний світ, що швидко змінюється, зумовив відповідні зміни в освіті, вимагаючи від неї мобільності, вміння відповідати запитам суспільства, ринку праці. Цим зумовлена потреба в перегляді традиційних орієнтирів і цілей навчання. Головним завданням освіти нині є підготовка фахівців, адаптованих до умов інформаційного суспільства. [1, с 71]. Процеси глобалізації та руйнування кордонів на ринку освітніх послуг відкривають великі можливості студентам та викладачам у спільному процесі просування та вдосконалення освітньої діяльності. А в умовах світової пандемії постала ще й необхідність викладати іноземним студентам дистанційно. Українські медичні ВУЗИ вже давно залучені в міжнародний освітній процес та мають достатньо практичного та теоретичного досвіду у підготовці іноземних фахівців у сфері медицини та фармакології. З огляду на реформування медичної та освітньої галузі країни та міжнародному співробітництву у цих галузях, від викладачів, які задіяні у навчальному процесі з іншомовною аудиторією, поруч з володінням фаховими знаннями вимагається досконале (рівень B2) володіння однією з іноземних мов. Для викладачів медичних дисциплін в даний час вже недостатньо просто знати англійську мову. До них так само, як і в інших сферах професійної діяльності, час висуває свої вимоги, і зводяться вони до володіння медичною англійською. А в умовах дистанційного навчання ця потреба зростає ще більше.

В процесі дистанційного (онлайн) навчання, однією із складових для формування ефективного спілкування між викладачем та студентом, які спілкуються іноземною мовою, є рівень володіння медичною термінологією та

словниковий запас. Викладач фахових дисциплін не повинен забувати про систематичне та регулярне «занурення» в науково-популярні та художні тексти з їх подальшим опрацюванням. Велике значення для професійного розвитку викладача має також визначення потреби та наявність достатніх умов постійного використання ним іноземної мови. Незайвим є і використання іноземної мови у практичних цілях, що дозволяє зберегти та вдосконалити набуті раніше навички усного та письмового спілкування. Володіння іншомовною лексикою професійної сфери забезпечує здатність викладача до діалогу із студентами, вміння осмислити і зрозуміти, що їх об'єднує, дозволяє донести до аудиторії свої думки, обмінятися інформацією, результатами праці. Знання іноземної мови викладачем викликає цікавість студентів, внутрішню самоповагу до себе. Це є одним із головних факторів навчального процесу, що сприяє створенню позитивної атмосфери, ситуації успіху на основі індивідуального підходу і бажаного кінцевого результату [2, с 87-92]. Таким чином, формування іншомовної компетентності педагогів у вітчизняному та європейському освітньому просторі на сучасному етапі є пріоритетною стратегією розвитку професійної освіти, це безперервний та багатосторонній процес. Він охоплює не тільки розвиток особистих професійних якостей, але й підвищує освітній рівень самого викладача, сприяє розширенню його кругозору, є стимулом для постійного саморозвитку і самозбагачення.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Інноваційні технології навчання в умовах інформатизації освіти / Р.С. Гуревич, М.М. Козяр, М.Ю. Кадемія, Л.С. Шевченко; за ред. членкор. НАПН України Р.С. Гуревича. – Львів: ЛДУБЖД, 2015. – 396 с. 84.
2. Професійно-педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу: навчальний посібник / за ред. І.Л. Холковської. – Вінниця: ТОВ «Нілан ЛТД», 2017. – 144 с.